

munalbestyrelsen, og Rigsdag og Kommunalbestyrelse saaledes have en vis Samvirken angaaende denne Sag, maa den fra sidst nævnte foreliggende Udvalgsbetænkning jo sikkert opfattes som et officielt Aktstykke, der ogsaa kan angaa os her i denne Forsamling. Naar man i Kommunalbestyrelsen er saa stærkt misfornøjet med den Ordning, som denne Lov har indført, naar man der mener eller paastaar, at Loven virker uretfærdigt og er urimelig, maa det ganske naturligt angaa os i denne Forsamling. Nu da vi staa overfor Spørgsmaalet om Forlængelse af Loven, maa det angaa Tinget, hvad det da er, man fremfører mod denne Lov, hvad det er for Argumenter, man fra den anden Side fører i Marken. Jeg vil ikke her optage Udtalelser, der ere fremsatte under Debatten i en anden Forsamling, men i Udvalgsbetænkningen har man jo i kondenseret Form de Indvendinger, man fra Lovens Modstandere, anførte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), kan rejse, man har her alle de Angreb, som man kan finde paa, har dem naturligvis i den koncise og beherskede Form, hvorunder en Udvalgsbetænkning jo altid optræder. Man har Angrebene her, samlede paa et Bræt og ikke gennem en eller anden Talers maaske noget ubeherskede Form, men med hvert Ord afvejet og afmaalt, som det anstaar sig Udtalelserne i en officiel Betænkning. Jeg tillader mig derfor at forudsætte den ærede Formands Billigelse af, at jeg ogsaa berører den nævnte Udvalgsbetænkning, der er afgiven til Københavns Borgerrepræsentation i en Rigsdagen og Kommunalbestyrelsen i Fællesskab vedrørende Sag, og knytter nogle Bemærkninger til Angrebene paa den nugældende Lov og dermed paa det her foreliggende Lovforslag, saaledes som disse Angreb her ere samlede og opstillede paa Rad, og underskrevet og forelagt Borgerrepræsentationen af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds.

Det ærede Medlem lovede os, at i Udvalget skulde han dokumentere Rigtigheden af alle sine Paastande, som han fremfører mod denne Lov. Nu vel, lad os saa se paa nogle af disse Paastande, som det ærede Medlem har fremført, baade her i Tinget og i Borgerrepræsentationen, og jeg vil tillade mig at medtage et Par Paastande, som det ærede Medlem har fremført i den anden Forsamling, men i alt Fald endnu ikke taget med her. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og hans to Kolleger af Flertallet i det paa-gældende Udvalg indlede Betænkningen

med at berette, at der her er Tale om en Ligning, der nu i 5 Aar er udskreven paa Byens skatteydende Borgere, og der fortsættes saa: den blev første Gang udskreven i Henhold til Loven af 23de Maj 1902. Men dette er ganske galt, og det ærede Medlem synes jo ogsaa i Dag at være kommen til en anden Erkendelse, idet det ærede Medlem i Modsætning til Betænkningens Ord omtaler Ligningen i 1888. Ligningen blev saaledes ikke, som det paa-staas, første Gang udskreven i 1902, men havde forud for dette Aar været udskreven 9 Aar i Træk. Jeg skal lade det være usagt, om denne mærkelige „Forglemmelse“ hænger sammen med det ærede Medlems Udtalelser her i Tinget i 1902 under tredie Behandling af den af den nuværende Konseilspræsident fremsatte Lov, at naar nu Skattebilletterne gaa rundt, skal det vides og kendes, og det skal siges til alle, at Skatten, der paalignes, er Venstres Skat — saaledes slutter det ærede Medlem sine Udtalelser ved tredie Behandling i 1902. Det var altsaa den første store Urigtighed og en ganske fejlagtig Oplysning, som det ærede Medlem gennem Betænkningen har været med til at give Borgerrepræsentationen.

Saa beretter Betænkningen videre, og det ærede Medlem var ogsaa nu i sin Tale inde derpaa, at Ministeriet tager intet som helst Hensyn til den Erklæring, der efter Loven skal afgives af Kommunalbestyrelsen. „Det er tydelig fremgaaet“ — hedder det — „at denne Erklæring er uden Betydning overfor Ministeriet“. Derefter fortsættes der — jeg beder om at maatte opløse et Par Ord: „Som en Følge heraf“ — altsaa af, at Ministeriet satte sig ganske ud over Erklæringen — „tiltraadte Borgerrepræsentationen i de 3 paafølgende Ligningsaar, 1904—05, 1905—06 og 1906—07, Magistratens Erklæring, der var overensstemmende med Ministeriets Anordning af Ligningen, idet enhver Dissens fra Borgerrepræsentationens Side vilde have vist sig ganske unyttig.“ Dette *kan* kun forstaaes og er selvfølgelig ogsaa tilsigtet at *skulle* forstaaes saaledes, at i hvert af de 3 nævnte Aar anordnede Ministeriet Summen og dermed Ligningen, Magistraten sluttede sig saa hertil, og saa sluttede Borgerrepræsentationen sig til Magistraten, da det vilde være ørkesløst fra Magistraten og Borgerrepræsentationen at protestere. Jeg beder nu ærede Medlemmer erindre sig Betænkningens og det ærede Medlems Udtryk: at Magistratens Erklæring var overensstemmende med Ministeriets Anordning. Altsaa,